

Arrest

nr. 218 622 van 21 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat ANDRIEN D. en UNGER D.
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 december 2018.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. UNGER, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2018 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig

artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3.1. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.2. Het is in dit geval duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Georgië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofd geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal vooreerst vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over één van de vervolgingsfeiten die hij zou hebben ondergaan, namelijk de ontvoering door de Ossetische politie, hetgeen, zo luidt de beslissing, de aannemelijkheid van de door hem aangehaalde bedreigingen mede aantast. Daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid en ernst van de door verzoeker ervaren bedreigingen, stelt de commissaris-generaal vervolgens vast dat, indien verzoeker in zekere mate ruzie en conflicten ondervond met de Ossetische bevolking en overheid, uit zijn verklaringen blijkt dat hij over een redelijk hervestigingsalternatief beschikt in Tbilisi.

Met betrekking tot de doodsbedreigingen die hij tot op heden verklaart te hebben ondervonden vanwege zijn ex-schoonfamilie wordt geoordeeld dat deze niet dermate zwaarwichtig zijn dat zij als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden beschouwd. Volledigheidshalve merkt het Commissariaat-generaal ook op dat indien verzoeker bij terugkeer naar Georgië werkelijk met enige familiale problemen zou kampen, niets hem in de weg zou staan om zich in Tbilisi te vestigen, zoals hij sinds 2008 ook al deed.

Voorts oordeelt de commissaris-generaal dat, al zijn vaststellingen samengenomen, aan verzoekers relaas over de bedreigingen uitgaande van de Georgische overheid omwille van zijn politiek activisme voor UNM geen geloof kan worden gehecht.

De door verzoeker neergelegde documenten zijn, zo wordt vastgesteld, niet van aard om voormelde conclusies te wijzigen.

De commissaris-generaal weigert verzoeker internationale bescherming en beschouwt diens verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet. Hij besluit dat verzoeker geen substantiële redenen opgeeft om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

3.3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch hij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

3.3.2. De Raad wijst er op dat artikel 57/5quater, §4 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.

3.3.3. Verzoeker betwist en bekritiseert op algemene wijze, doch hij ontkracht, noch weerlegt de motivering in de bestreden beslissing waar op goede grond wordt vastgesteld dat “Daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid en ernst van de door u ervaren bedreigingen, stelt het CGVS vast dat, indien u in zekere mate ruzie en conflicten ondervond met de Ossetische bevolking en overheid, uit uw verklaringen blijkt dat u over een redelijk hervestigingsalternatief beschikt in Tbilisi. U zei immers dat u vanaf 2008 in Tbilisi verbleef en dat het dorp Marana, de regio waar u alle bovenstaande bedreigingen ondervonden zou hebben, niet meer uw feitelijke verblijfplaats was. U bezocht ongeveer wekelijks uw familie in het dorp Marana terwijl u in Tbilisi een appartement huurde als vaste verblijfplaats. Zo huurde u appartementen in de wijk Didube, Koniaki of Avchala waarbij u ongeveer 70 of 80 euro huishuur betaalde. Om in uw levensonderhoud te voorzien verkocht u de groenten die uw familie in Marana teelde, u zei dat jullie over veel landbouwgrond beschikten en dat u sinds 2008 op deze manier de kost verdiende. U verklaarde dat u enkel in Marana overnachtte om uw dochter te bezoeken, maar dat u er nooit lange periodes verbleef wegens uw problemen aldaar. U zei dat u soms ook uw dochter meenam naar Tbilisi, en toen zij in 2015 haar ruggenwervel gebroken had verbleef zij voor lange periode bij u in Tbilisi en in het ziekenhuis van Tbilisi (CGVS p.16-17 en p.12-13). Op de vraag of u zich bij terugkeer naar Georgië in Tbilisi zou kunnen vestigen, antwoordde u ten slotte bevestigend. U verklaarde dat u in Tbilisi nooit problemen hebt gehad met Ossetiërs, en dat u er ook geen problemen van die aard verwachtte. U zei eveneens dat u zich desondanks niet kan vestigen in Tbilisi omdat de Georgische overheid u vervolgt wegens uw engagement voor UNM, en omdat zij u trachtten te beschuldigen van druggebruik (CGVS p.17-18). Echter, zoals hierna aangetoond, kan de vervolging die u vanwege de Georgische overheid vreest, niet aannemelijk bevonden worden (zie infra). Bijgevolg dient besloten te worden dat niets u in de weg zou staan om u bij terugkeer naar Georgië opnieuw in Tbilisi te vestigen, waar u geen vervolging te vrezen hebt en waar u reeds sinds 2008 feitelijk verbleef en voor uw inkomen voorzag. Deze vaststelling wordt overigens bevestigd door het feit dat u in augustus 2015, toen uw dochter haar ruggenwervel brak, eveneens terugkeerde naar Tbilisi en daar nog drie jaar lang verbleef, ondanks de uiteenlopende problemen die u voordien in Marana met de Ossetische bevolking en veiligheidsdiensten zou hebben ondervonden (CGVS p.12-13).”

Door de commissaris-generaal werd tevens in diezelfde zin op pertinente wijze opgemerkt dat “indien u bij terugkeer naar Georgië werkelijk met enige familiale problemen zou kampen, niets u in de weg zou staan om u in Tbilisi te vestigen, zoals u sinds 2008 ook al deed (zie supra).”, een vaststelling die verzoeker niet in een ander daglicht plaatst.

Waar in het verzoekschrift op algemene wijze wordt geopperd dat “De verzoeker wijst deze oplossing af omdat hij vreest om door de Georgische autoriteiten vervolgd te worden wegens zijn politiek activisme

voor UNM”, laat verzoeker geheel na concrete en valabele argumenten bij te brengen die vermogen afbreuk te doen aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing waarbij het volgende wordt vastgesteld:

“Tot slot dient ingegaan te worden op de door u aangehaalde vervolging door de Georgische overheid wegens uw politiek activisme voor UNM. U zei dat de Georgische politie in februari 2017 een huiszoeking deed in uw woning en Marana. Ze namen een drugstest van u af die door het onderzoekscentrum van Gori negatief werd bevonden. Het onderzoekscentrum in Tbilisi kwam echter uit op een positie resultaat, waarop u een geldboete van 500 GEL moest betalen wegens het gebruik van marihuana. De politie bedreigde u mondeling door te stellen dat u zich, indien u uw engagement voor UNM niet stop zou zetten, in de toekomst aan een gelijkaardig onderzoek mag verwachten waarbij u veroordeeld kan worden tot twintig jaar gevangenisstraf (CGVS p.13, p.17 en p. 18). Het CGVS stelt vast dat uw relaas rechtstreeks indruist tegen informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd. Uit deze informatie blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Volgens deze info won de Georgian Dream-coalitie op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. Sinds deze verkiezingen in 2012 begon een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de positieve evolutie op dit vlak. Eveneens werd beloofd dat misdrijven begaan door de vroegere autoriteiten zouden onderzocht worden, wat sinds 2012 leidde tot enkele duizenden klachten van personen die zich slachtoffer achtten van schendingen door het vorige UNM-regime. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op basis van deze observaties is er actueel geen sprake van gerechtelijke vervolging van UNM-aanhangers die onder het vorige UNM-regime geen positie bij de overheid bekleedden. Uit de informatie blijkt eveneens dat er geen sprake is van concrete gevallen van fysieke agressie of doodsbedreigingen door vertegenwoordigers van de autoriteiten tegen gewone sympathisanten of activisten van de UNM. Waar er uit de informatie blijkt dat er zich incidenten van fysieke agressie of bedreigingen hebben voorgedaan, dient gesteld dat deze incidenten uitgingen van individuen, zonder dat er sprake is van orkestrering door Georgian Dream, die dergelijke incidenten integendeel openlijk veroordeelde. Geconfronteerd met deze informatie zei u dat u wel over uw problemen gesproken had met Kakha Lobianidze, hoofd van UNM. Deze zou u geantwoord hebben dat hij u niet kon helpen, waarop u de partij definitief verliet. Voorts verklaarde u dat de informatie waarover het CGVS beschikt incorrect is (CGVS p.18-19). Het louter ontkennen van deze publiek beschikbare informatie, kan evenwel niet beschouwd worden als afdoende verschoningsgrond voor de vastgestelde onwaarschijnlijkheid van uw relaas. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat u gerechtelijke vervolging dient te vrezen louter omwille van uw engagement voor de UNM. Evenmin hebt u, in tegenstelling tot uw verklaringen, in geval van terugkeer naar Georgië, enige reden om fysieke agressie, onrechtmatige veroordelingen of doodsbedreigingen te vrezen vanwege de Georgische autoriteiten, louter omdat u sympathisant of activist van UNM bent/geweest bent. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

U legt hierover immers geen enkel document neer en uw verklaringen hieromtrent betreffen dus louter blote beweringen. U verklaarde dat u thuis wel documenten had over uw veroordeling wegens marihuanaverbruik, maar dat u deze niet had meegenomen omdat u ze niet belangrijk vond (CGVS p.18). Dat u ervan uitgaat dat het enige begin van bewijs waarover u zou beschikken om uw vrees ten aanzien van de Georgische overheid enigszins te staven, niet belangrijk is, tast de ernst en aannemelijkheid van uw relaas ernstig aan.

Bovenstaande wordt bovendien bevestigd door de vaststelling dat u bij DVZ op geen enkele manier aanhaalde dat u vrees onrechtmatige veroordeeld te worden wegens uw engagement voor UNM. Op de vraag wat u vreesde bij terugkeer naar uw land van herkomst, verwees u enkel en alleen naar uw vrees om vermoord te worden door Ossetiërs (vragenlijst DVZ, vraag 3.4). Op de vraag of u ooit veroordeeld bent geweest, vertelde u louter dat u een geldboete had moeten betalen omdat u joints had gerookt (vraag 3.2). Op de vraag of u ooit politiek actief bent geweest, vertelde u enkel en alleen over uw politieke engagement (vraag 3.3). Dat er bij DVZ uitdrukkelijk gepolst werd naar al deze elementen, maar dat u desondanks helemaal niets vermeldde over de onrechtmatige gevangenisstraf die u op basis hiervan boven het hoofd zou hangen en waardoor u onmogelijk zou kunnen terugkeren naar Tbilisi, kan niet overtuigen. Geconfronteerd met deze opmerkingen zei u dat u bij DVZ de vraag niet concreet gesteld was en dat het interview erg kort was (CGVS p.18). Nochtans was u de vraag wel degelijk

concreet gesteld, er was nl. concreet gevraagd naar uw vrees bij terugkeer, én u had aan het begin van uw persoonlijke onderhoud bevestigd dat u alle belangrijkste elementen van uw vlucht had kunnen vertellen bij DVZ (CGVS p.3). Al deze vaststellingen samengenomen, maken dat aan uw relaas over de bedreigingen uitgaande van de Georgische overheid, geen geloof kan worden gehecht." (eigen onderlijning).

Verzoeker laat na hier een ander licht op te werpen.

3.3.4. De loutere algemene verwijzing van verzoeker naar de als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde informatie van o.a. Amnesty International omtrent de mensenrechtensituatie in Georgië volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die niet worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.3.5. Uit de medische documenten die verzoeker, die stelt aan tuberculose te lijden, bij zijn verzoekschrift voegt, blijkt louter dat midden mei 2018 een chronische aandoening bij verzoeker werd vastgesteld, dat hij vervolgens voor onbepaalde tijd in het ziekenhuis werd opgenomen en dat een behandelingstermijn van een half jaar werd voorzien.

Medische problemen houden op zich evenwel geen verband met de criteria van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor de beoordeling van medische problemen dient men zich te richten tot de daartoe geëigende procedure, namelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Verzoeker voert verder geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

4. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij

heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 13 december 2018, voert verzoekende partij aan dat er tegenstrijdigheden werden vastgesteld in haar verklaringen, maar dat er geen rekening is gehouden met het feit dat zij niet alle elementen kon vertellen. Verzoekende partij wijst erop dat een tweede gehoor absoluut nodig is nu zij niet de tijd en de mogelijkheid heeft gehad om haar hele verhaal te doen. Verzoekende partij wijst erop dat zij bovendien de nota's van het gehoor had gekregen maar niet eens de tijd heeft gehad om een schriftelijke opmerking te geven aangezien de bestreden beslissing bijna meteen na het gehoor werd genomen. Voorts stelt verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met het feit dat er in haar hoofde geen sprake kan zijn van een IVA in Tbilisi nu zij daar nooit echt legaal gewoond heeft, zij daar bedreigd werd en zij een uitgesproken politiek profiel heeft.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen valabele argumenten bijbrengt die de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen in een ander daglicht stellen noch de in de voormelde beschikking opgenomen grond weerleggen of ontkrachten.

Verzoekende partij voert aan dat zij niet alle elementen heeft kunnen vertellen en acht een tweede gehoor noodzakelijk. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt evenwel dat verzoekende partij tijdens het gehoor wel degelijk voldoende de kans heeft gekregen om al haar vluchtmotieven op afdoende wijze toe te lichten. De Raad benadrukt dat het aan verzoekende partij is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat het Commissariaat-generaal kan beslissen over haar aanvraag. Er mag van verzoekende partij dan ook verwacht worden dat zij de kansen die zij krijgt om haar nood aan bescherming toe te lichten, aangrijpt. Zoals uit notities van het persoonlijk onderhoud blijkt, werd verzoekende partij na afloop nog gevraagd of zij alle concrete problemen die voor haar de reden zijn voor haar asielaanvraag in België heeft kunnen vertellen, waarop verzoekende partij duidelijk bevestigend antwoordde (adm. doss., stuk 8, notities persoonlijk onderhoud, p. 19). Verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat zij over de voorbeelden van de vervolgingen die zij in Georgië heeft verdragen, niet heeft kunnen vertellen, doch specificeert dit niet verder, noch toont zij aan hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Voorts dient vastgesteld dat er geen verplichting bestaat om verzoekende partij bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een tweede maal ten gronde te horen. Artikel 6, §1 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2003 stipuleert immers slechts dat de commissaris-generaal of zijn gemachtigde de verzoeker minstens eenmaal oproept voor gehoor. De commissaris-generaal beschikt derhalve over een discretionaire bevoegdheid om een tweede gehoor te organiseren indien hij dit nodig acht om nadere inlichtingen te verwerven die kunnen leiden tot het vaststellen van een gegronde vrees voor vervolging. De Raad merkt op dat verzoekende partij nalaat om *in concreto* aan te tonen op welke wijze het organiseren van een tweede gehoor van invloed zou kunnen zijn geweest op de motivering van de bestreden beslissing.

Waar verzoekende partij opmerkt dat zij de nota's van het gehoor had gekregen maar niet de tijd heeft gehad om een schriftelijke opmerking te geven aangezien de bestreden beslissing bijna meteen na het gehoor werd genomen, wijst de Raad er op dat artikel 57/5quater, §4 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst er ook op dat verzoekende partij de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige opmerkingen te formuleren met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud, maar *in casu* in gebreke blijft. Zo verzoekende partij aangeeft dat zij in de periode mei-juni een maand gehospitaliseerd werd en zij binnen de beroepstermijn van tien dagen niet heeft kunnen overleggen met haar advocaat om aanvullende informatie in het beroep te voegen, biedt dit geen verschoning voor het tot op heden nog steeds geen dergelijke opmerkingen te hebben gemaakt of aanvullende informatie te hebben verstrekt.

In de mate verzoekende partij aanvoert dat er geen sprake kan zijn van een IVA in Tbilisi nu zij daar nooit echt legaal gewoond heeft, kan zij niet worden gevolgd. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing op correcte wijze als volgt gemotiveerd: *“U zei immers dat u vanaf 2008 in Tbilisi verbleef en dat het dorp Marana, de regio waar u alle bovenstaande bedreigingen ondervonden zou hebben, niet meer uw feitelijke verblijfplaats was. U bezocht ongeveer wekelijks uw familie in het dorp Marana terwijl u in Tbilisi*

een appartement huurde als vaste verblijfplaats. Zo huurde u appartementen in de wijk Didube, Koniaki of Avchala waarbij u ongeveer 70 of 80 euro huishuur betaalde. Om in uw levensonderhoud te voorzien verkocht u de groenten die uw familie in Marana teelde, u zei dat jullie over veel landbouwgrond beschikten en dat u sinds 2008 op deze manier de kost verdiende. U verklaarde dat u enkel in Marana overnachtte om uw dochter te bezoeken, maar dat u er nooit lange periodes verbleef wegens uw problemen aldaar. U zei dat u soms ook uw dochter meenam naar Tbilisi, en toen zij in 2015 haar ruggenwervel gebroken had verbleef zij voor lange periode bij u in Tbilisi en in het ziekenhuis van Tbilisi (CGVS p.16-17 en p.12-13).” Verzoekende partij antwoordde op de vraag of zij zich bij terugkeer naar Georgië in Tbilisi zou kunnen vestigen, bovendien duidelijk bevestigend (adm. doss., stuk 8, notities persoonlijk onderhoud 4 mei 2018, p. 17). Verzoekende partij werpt evenwel op dat zij zich niet kan vestigen in Tbilisi omdat de Georgische overheid haar vervolgt wegens haar engagement voor United National Movement (UNM), doch, zoals in de bestreden beslissing op omstandige wijze aangetoond wordt, kan aan het relaas van verzoekende partij over de bedreigingen uitgaande van de Georgische overheid geen geloof worden gehecht. Deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht en zijn pertinent, deugdelijk en vinden alle steun in het administratief dossier. Verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij ter ontkrachting of weerlegging ervan. Bijgevolg treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat niets verzoekende partij in de weg zou staan om zich bij terugkeer naar Georgië opnieuw in Tbilisi te vestigen, waar zij geen vervolging te vrezen heeft en waar zij reeds sinds 2008 feitelijk verbleef en voor haar inkomen voorzag.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS